

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

An ad recuperandum honorem liceat occidere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

habitur Resp. dum aperitur ostium ad plura homicidia occulte committenda. Scio, has similesque nostras rationes non placere Dicastillo q apud Diannam, sed immerito.

q Dicastill. li. 2. de just. tr. 1. d. 10.
20. dub. 5. s. l. furem ff. ad legem Corneliam de scacris & l. 4. ff. ad legem Aquil. interfecisti. de homic. t. Mol. t. 3.
tr. 3. disp. 16. n. 8.

An ad recuperandum honorem licet occidere?

17. Inquires quinto, an finita agressione liceat, in justum aggressorem persequi, ad meum honorem reficiendum? Respondeo, id pertinere ad ea, quæ mox 9. 3. à num. 2. sunt explicande.

§. II.

De Homicidio ob defensionem honorum.

1. **L**icere occidere volentem mea bona alijus momenti injure occupare, si aliter ea defendere nequeam, certum r. est, tuni jure naturæ, tum civili, quia fecis, si improbis daretur occasio bonos & innocentes spoliandi. Quo jure fruuntur etiam Clerici Religiosique, sine periculo irregularitatis, cum nulla ratio, nec ullum jus eos condemnaret: dixi (injustè) nam extremè indigens v. g. cum habeat jus ad bona, quæ sibi opus sunt ad vitam, occidi, si ea occupet, non potest. t.

r Sotius. Lef. l. c. alijq, Silvester. Cag. Nav. Vab. Sotius, Mol. Laym. alijq

apud Dicastillum li. 2. de just. tr. 1. d. 10.
dub. 5. s. l. furem ff. ad legem Corneliam de scacris & l. 4. ff. ad legem Aquil. interfecisti. de homic. t. Mol. t. 3.
tr. 3. disp. 16. n. 8.

2. Verum tres apparent nodi, qui sint explicandi. Primus, ecce ius momenti hæc bona esse oporteat? Respondeo: certum est, pro re minima occidere furem non licere: non enim christiana charitatis est, pro uno vel altero aureo vitam proximi posthaberi. Docent ergo Sotius ^a alijque, debere esse bona magni momenti: Bonacina, ^x magni valoris; Molina, ^y non satis esse valorem trium, quatuor, vel quinque ducatorum: Dicastillus, ^a longissime majorem quantitatem requiri, quam ea, quæ in furto est sufficiens ad mortale. Annotationes ad Aretinum ^b de maleficijs monent, non debere esse minoris valoris, quam duorum aureorum. Sed profecto censeo, debere ex circumstantijs id expendi: uritus enim vel alter aureus erit magni momenti pro eo inope, cuius integrum patrimonium in illo aureo residet. Contra, decem vel viginti erunt exigui ponderis, pro Rege vel valde divite. In summa, res propter cuius defensionem est quis interficiendus, debet esse magni momenti, vel ex se, vel in sui estimatione, vel ex aliquo damno consequente &c.

u Sotius. l. 5. q. 1. art. 8. x Bonacina. t. disp. 2. de rest. in part. q. ult. sec. 1. p. 10. n. 1. ^y Mol. t. 4. tr. 3. disp. 16. n. 6. a Dicastill. li. 2. de just. tr. 2. d. 10.
dub. 5. n. 50. b apud Diannam p. 5. tr. 4. ref. 18.

M 3

Illud

